

Caroline Appelberg
Tel: 010-698 15 64
caroline.appelberg
@naturvardsverket.se

KONSEKVENsutREDNING
2019-11-05 Ärendenr:
NV-04065-18

Konsekvensutredning för ändring av bilaga 2, 3 och 6 till föreskrifterna (NFS 2016:8) om miljörapport

Innehåll

Konsekvensutredning för ändring av bilaga 2, 3 och 6 till föreskrifterna (NFS 2016:8) om miljörapport	1
1. Sammanfattning	2
2. Motiv till revideringen av bilagorna till föreskrifterna	2
2.1. Bakgrund	2
2.2. Behov av utökad miljörapportering.....	3
2.3. Motiv till nu aktuella ändringar.....	3
2.4. Stora förbränningsanläggningar	3
2.5. Anläggningar som förbränner avfall	4
2.5.1. Anläggningar som berörs av de föreslagna ändringarna.....	4
2.5.2. De föreslagna ändringarna	4
2.5.3. Nominell kapacitet	5
2.5.4. Tillåten kapacitet för farligt och icke-farligt avfall.....	6
2.5.5. Art. 46.2 i direktiv 2010/75/EU avseende begränsning av utsläpp. 6	
2.5.6. Uppgifter som utgår från bilaga 3	6
2.6. Avloppsanläggningar.....	8
2.6.1. Maximal genomsnittlig veckobelastning	9
2.6.2. Dimensionerande kapacitet	9
3. En beskrivning av vilka alternativa lösningar som finns för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd.....	10
4. Uppgifter om de bemyndiganden som Naturvårdsverkets beslutanderätt grundar sig på.....	10

5. Uppgifter om vilka kostnadsrämsiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen.....	10
5.1. Konsekvenser för verksamhetsutövare.....	11
5.2. Konsekvenser för tillsynsmyndigheter och centrala myndigheter	11
6. En bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen	11
7. En bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser.....	11
8. Samråd	12
8.1. Tekniska regler etc.	12
8.2. Remiss	12

1. Sammanfattning

Naturvårdsverket har tagit fram förslag till ändring av vissa bilagor till föreskrifterna om miljörapport. Ändringarna berör bilaga 2, 3 och 6 samt krävs för insamling av de uppgifter från verksamhetsutövarna som behövs för Sveriges rapportering till Europeiska kommissionen (EU-kommissionen) under Industriutsläppsdirektivet¹ (IED) och Avloppsdirektivet².

Förslaget berör ca 80 förbränningsanläggningar som omfattas av förordningen (2013:253) om förbränning av avfall (FFA), ca 470 avloppsreningsanläggningar och ca 130 förbränningsanläggningar som omfattas av förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar (FSF), samtliga tillståndspliktiga.

2. Motiv till revideringen av bilagorna till föreskrifterna

2.1. Bakgrund

IED innebär krav på medlemsstaternas rapportering till EU-kommissionen för EU:s uppföljning och utvärdering.

Den grundläggande tanken bakom direktivet är att minska utsläppen från Europas industrianläggningar och därmed få en positiv påverkan på flera olika typer av hälso- och miljöstörningar. Detta påverkar bl.a. möjligheterna att uppnå miljömålen Frisk luft, Ingen övergödning, Bara naturlig försurning och Giffri miljö. Rapporteringen syftar till att ge EU-kommissionen underlag från medlemsstaterna dels för att övervaka efterlevnaden av direktivet, dels för att utvärdera hur genomförandet fungerar i sin helhet inom unionen, i syfte att vid behov föreslå en förändring för rådet och parlamentet.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar).

² Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse

Naturvårdsverket är den myndighet som ansvarar för Sveriges rapportering till EU-kommissionen. Det underlag Naturvårdsverket behöver för att genomföra rapporteringen omfattar både uppgifter från verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter. För att Naturvårdsverket ska få tillgång de uppgifter som vi behöver från verksamhetsutövare för rapporteringen har det tidigare införts krav i föreskrifterna om miljörapport på att verksamhetsutövare ska lämna uppgifter om bl.a. anläggningar som förbränner avfall. Genom miljörapporten får Naturvårdsverket således tillgång till de uppgifter som behöver lämnas av verksamhetsutövarna.

De första föreskrifterna om årlig miljörapportering för tillståndspliktiga miljöfarliga verksamheter gavs ut år 1990. Idag regleras rapporteringen i Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:8) om miljörapport. Drygt 6 000 verksamheter inom en rad olika branscher beräknas ingå i det svenska miljörapporteringssystemet. Uppgifterna som lämnas i miljörapporterna är ett viktigt underlag för tillsynsmyndigheternas arbete, samt för internationell rapportering, uppföljning av nationella och regionala miljömål samt för statistik på miljöområdet. Miljörapporteringen sker elektroniskt via Svenska MiljörapporteringsPortalen (SMP).

2.2. Behov av utökad miljörapportering

För att minska den administrativa bördan för verksamhetsutövarna och för att underlätta sammanställningen av underlag till EU-rapporteringen är avsikten att så långt möjligt samlat få in de underlagsdata och bilagor som behövs i samband med den nationella miljörapporteringen. På detta sätt kan en stor del av arbetet genomföras i samband med den nationella miljörapporteringen och granskningen av miljörapporterna.

2.3. Motiv till nu aktuella ändringar

Precisering avseende kraven på rapportering från EU-kommissionen sker via genomförandebeslut. Genom kommissionens genomförandebeslut 2012/795/EU fastställdes en skyldighet för medlemsstaterna att rapportera om genomförandet av direktiv 2010/75/EU avseende perioden 2013–2016. Eftersom den tidsperiod under vilken beslutet har verkningar har löpt ut har beslutet upphävts och ersatts av ett nytt beslut, 2018/1135/EU, som avser perioden från och med 2017 och framöver. Det nya beslutet fattades den 10 augusti 2018.

Uppgifterna som avser avloppsreningsanläggningar och som nu föreslås tillkomma har tidigare samlats in genom separata förfrågningar. Uppgifterna är emellertid obligatoriska att rapportera enligt Avloppsdirektivet.

2.4. Stora förbränningsanläggningar

Idag rapporterar verksamhetsutövare in särskilt avseende varje enskild förbränningsanläggning som omfattas av dispensbeslut rörande liten fjärrvärmeproduktion enligt 89 § FSF. Uppgiften som rapporteras är den andel av anläggningens produktion av användbar värme som under året levererats i form av ånga eller varmvatten till ett öppet fjärrvärmenät som inte är begränsat

till en eller ett fåtal användare. Dispenser enligt 89 § FSF är emellertid tidsbegränsade och fick som längst gälla till och med den 1 juli 2018. Skyldigheten att lämna dessa uppgifter kan därför utgå från föreskriften. Förslaget berör alla stora förbränningsanläggningar som har haft en dispens enligt 89 § FSF.

Även kravet att uppge att FSF är tillämplig föreslås utgå. Skälet till detta är att det framgår att bilaga 2 är tillämplig för förbränningsanläggningar som omfattas av FSF. Däremot ska det även fortsättningsvis finnas en teknisk lösning i form av en kryssruta i SMP som verksamhetsutövaren fyller i om FSF är tillämplig.

Det är lämpligt att ändringarna genomförs i samband med ändringarna av bilaga 3 och 6.

2.5. Anläggningar som förbränner avfall

2.5.1. Anläggningar som berörs av de föreslagna ändringarna

I Sverige finns tillståndspliktiga förbränningsanläggningar som förbränner avfall och omfattas av FFA på cirka 80 platser. Samtliga anläggningar som omfattas av FFA kommer att beröras av ändringarna i bilaga 3.

På ca 60 av dessa 80 platser finns de berörda förbränningsanläggningarna på värmeverk eller kraftvärmeverk. På ca 35 av dessa 60 platser finns minst en produktionsenhet som klassificeras som en så kallad avfallsförbränningsanläggning. På övriga ca 25 platser klassificeras alla berörda produktionsenheter som samförbränningsanläggningar.

På cirka 20 av de 80 platserna ligger förbränningsanläggningen inom en industri. Samförbränningsanläggningar som är cementugnar finns på tre platser. Samförbränningsanläggningar som är fastbränslepannor inom massaindusti finns på ca sju platser. Samförbränningsanläggningar inom andra industrigrenar (kemisk industri, läkemedelsindustri, livsmedelsindustri, träindustri, mineralindustri och metallframställning) finns på ca tio platser.

I många fall finns på samma plats både en stor förbränningsanläggning och en anläggning som förbränner avfall.

2.5.2. De föreslagna ändringarna

Under IED ska rapportering till EU-kommissionen avseende anläggningar som förbränner avfall ske enligt art. 51.4, 55.2 och 72 IED.

Som ovan nämnts preciseras numera uppgiftsskyldigheten i 2018 års genomförandebeslut, 2018/1135/EU³, som avser perioden från och med 2017 och framöver. Inför tidigare ändringar av miljörapportföreskriften har det varit

³ Kommissionens genomförandebeslut 2018/1135 av den 10 augusti 2018 om fastställande av typ, format och periodicitet för den information som medlemsstaterna ska göra tillgänglig vid rapporteringen om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp (EUT L 205, 14.8.2018 s. 40)

oklart vilka uppgifter som medlemsstaterna från och med rapporteringsåret 2017 ska lämna för att uppfylla rapporteringsskyldigheten. Det nuvarande uppgiftskravet i miljörapportföreskrifterna kan härledas till det tidigare genomförandebeslutet och är därtill baserade på förhandsinformation från EU-kommissionen. Genom 2018 års beslut är det nu fastställt vilka uppgifter som medlemsstaterna ska lämna.

Mot bakgrund av vad som anges ovan bedömer vi att bilaga 3 till föreskrifterna om miljörapport behöver ändras. Vi har därför tagit fram förslag till ändringar av bilaga 3 till föreskrifterna om miljörapport som avser vad anläggningar som förbränner avfall ska rapportera. De föreslagna ändringarna följer av Sveriges rapporteringskrav under IED. Ett antal uppgifter som inte längre krävs enligt det nya genomförandebeslutet tas bort. Uppgifterna som kommer att tillkomma har till stor del funnits med i den Excelfil som verksamhetsutövarna lämnar uppgifter i och tidigare varit frivilliga för verksamhetsutövarna att lämna. Andra uppgifter som varit obligatoriska att lämna förtydligas utifrån de krav som ställs i 2018 års beslut. Ändringarna beskrivs närmare nedan.

2.5.3. *Nominell kapacitet*

Enligt bilaga 1 punkten 1.3.3 a i 2018 års genomförandebeslut ska medlemsstaterna rapportera avfallsförbrännings- eller samförbränningsanläggningens sammanlagda nominella kapacitet. Med nominell kapacitet avses enligt art. 3.42 IED den sammanlagda förbränningskapaciteten hos de ugnar som avfallsförbrännings- eller samförbränningsanläggningen består av, enligt specifikation av konstruktören och bekräftelse från verksamhetsutövaren, med vederbörlig hänsyn tagen till värmevärdet hos avfallet, uttryckt i kvantiteten avfall som förbränns per timme.

I svensk rätt har nominell kapacitet översatts med förbränningskapacitet, såväl i miljörapportföreskriften som i förordningen om förbränning av avfall. Definitionen av nominell kapacitet i direktivet motsvaras inte av någon definition i svensk rätt.

Uppgiftsskyldigheten enligt beslutet omfattar således avfallsförbrännings- och samförbränningsanläggningar med en nominell kapacitet om två ton avfall per timme eller mer. Eftersom den behöriga myndigheten för att uppfylla kraven i art. 55.3 även ska föra en förteckning över anläggningar med en nominell kapacitet av mindre än två ton per timme bör uppgiftsskyldigheten att ange nominell kapacitet omfatta samtliga anläggningar.

Sammanfattningsvis bedömer vi att med anledning av 2018 års beslut bör det av föreskriften tydliggöras att det är ett krav för samtliga anläggningar att uppgiften om nominell kapacitet lämnas i miljörapporten. Den ändrade bilaga 3 bör innehålla en definition av begreppet för att underlätta tolkning och tillämpning. Detta då begreppet inte är implementerat i någon annan författning. Begreppet är som ovan nämnts definierat i direktivet och samma definition bör användas i bilaga 3.

2.5.4. *Tillåten kapacitet för farligt och icke-farligt avfall respektive mängd icke-farligt och farligt avfall som har förbränts under året*

I föreskrifterna om miljörapport efterfrågas idag tillståndsgiven mängd samt mängd avfall som har förbränts under året. Enligt punkterna 1.3.3 b-c i 2018 års genomförandesbeslut ska medlemsstaterna rapportera anläggningens tillåtna kapacitet för farligt respektive icke-farligt avfall samt hur mycket farligt respektive icke-farligt avfall som har förbränts under året. EU-kommissionen efterfrågar uppgifterna i ton avfall per år.

Uppgiftsskyldigheten innebär således att bilaga 3 till miljörapportföreskriften bör preciseras så att det tydligt framgår att skyldigheten att lämna uppgifter innebär att verksamhetsutövaren ska lämna uppgifter om tillståndsgiven mängd farligt respektive icke-farligt avfall. Uppgiftsskyldigheten vad gäller mängd avfall som har förbränts under året utökas även till att avse samtliga enskilda förbränningsanläggningar som omfattas av FFA. Naturvårdsverket bedömer att det med enkla medel är möjligt att mäta eller beräkna vilka mängder som har förbränts under året i respektive panna.

I sammanhanget bör noteras att enligt 5 § 6 NFS 2016:8 ska tillståndspliktiga verksamheter ska lämna uppgifter om tillståndsgiven och faktisk produktion eller annat mått på verksamhetens omfattning. Nu föreslagna ändring är bl.a. en precisering av detta krav.

2.5.5. *Art. 46.2 i direktiv 2010/75/EU avseende begränsning av utsläpp*

Enligt punkt 1.3.3.d i 2018 års genomförandebeslut ska medlemsstaterna för avfallsförbrännings- och samförbränningsanläggningar med en nominell kapacitet av minst två ton per timme från och med rapporteringsåret 2018 rapportera om mer än 40 procent av den alstrade värmen kommer från farligt avfall och om anläggningen samförbränner obehandlat blandat kommunalt avfall. Rapporteringsskyldigheten är att hänföra till art. 46.2 i direktiv 2010/75/EU. Artikelns innebär att, om mer än 40 procent av den alstrade värmen i en samförbränningsanläggning kommer från farligt avfall eller anläggningen samförbränner obehandlat blandat kommunalt avfall, de gränsvärden för utsläpp som fastställs i del 3 i bilaga VI tillämpas för anläggningen.

Uppgiften har tidigare funnits med i den Excel-fil som verksamhetsutövaren rapporterar genom men då som frivillig uppgift. Uppgiftsskyldigheten enligt genomförandebeslutet innebär att denna uppgift framöver bör vara obligatorisk och omfatta enskilda förbränningsanläggningar med en nominell kapacitet om två ton avfall per timme eller mer.

2.5.6. *Uppgifter som utgår från bilaga 3*

Följande uppgifter föreslås utgå.

- Att förordningen om förbränning av avfall är tillämplig (Bilaga 3 andra stycket 2).

Eftersom det framgår att bilaga 3 är tillämplig för förbränningsanläggningar som omfattas av FFA kan denna punkt utgå. Däremot ska det även fortsättningsvis finnas en kryssruta i SMP som verksamhetsutövaren fyller i om FFA är tillämplig.

- Antal drifttimmar under året (Bilaga 3 tredje stycket 4)
- Antal haverier och den sammanlagda tid som haverierna varat. (Bilaga 3 tredje stycket 5)

Enligt art. 55.2 IED ska den rapport som avses i art. 72 innehålla information om driften av anläggningen och dess kontroll samt en redogörelse för förbrännings- eller samförbränningsprocessens förlopp och nivåer för utsläpp till luft och vatten jämfört med gränsvärdena för utsläpp. Information ska enligt samma artikel göras tillgänglig för allmänheten. Tidigare fanns det i EU-kommissionens underlag inför rapporteringsverktyget krav på att lämna uppgifter om det sammanlagda antal timmar under året som den enskilda förbränningsanläggningen varit i drift samt antal haverier och den sammanlagda tid som haverierna varat. Eftersom det saknas ett sådant krav i 2018 års genomförandebeslut och det inte heller tydligt framgår av IED i övrigt kan uppgiftskravet utgå. Uppgiftskravet får istället anses omfattas istället av 5 d § vari det bl.a. framgår att miljörapporter som avser förbränningsanläggningar som omfattas av FFA ska innehålla en kommenterad sammanfattning av de uppgifter, utöver vad som anges i bilaga 3, behövs för att kunna bedöma efterlevnaden av FFA. Utgångspunkten för vad som ska ingå i en sådan sammanfattning bör enligt Naturvårdsverket vara 49 § FFA som stadgar att alla mätresultat från den kontroll av utsläpp som behövs för att följa denna förordning eller för att följa det tillstånd som anläggningen omfattas av ska registreras, bearbetas och presenteras på ett sätt som gör det möjligt för tillsynsmyndigheten att kontrollera att förordningen och tillståndet följs.

- Om det under året har skett överträdelser av de krav för utsläpp till luft som anges i 56–99 § förordningen om förbränning av avfall avseende stoft, totalt organiskt kol, väteklorid, vätefluorid, svaveldioxid, kväveoxider, kolmonoxid, kvicksilver, sammanlagt utsläpp av kadmium och tallium, sammanlagt utsläpp av antimon, arsenik, bly, krom, kobolt, koppar, mangan, nickel och vanadin samt sammanlagt utsläpp av dioxiner och furaner
- Om det under året har skett överträdelser av de krav för utsläpp till vatten som anges i 100–102 §§ förordningen om förbränning av avfall avseende totalt suspenderat material, kvicksilver, kadmium, tallium, arsenik, bly, krom, koppar, nickel och zink samt sammanlagt utsläpp av dioxiner och furaner

I bilaga 3 finns ett befintligt krav att ange antal överträdelser av kraven för utsläpp till luft och vatten som gäller enligt förordningen om förbränning av avfall. Uppgiftskravet får istället anses omfattas istället av 5 d § vari det bl.a. framgår att miljörapporter som avser förbränningsanläggningar som omfattas av FFA ska innehålla en kommenterad sammanfattning av de uppgifter, utöver vad som anges i bilaga 3, behövs för att kunna bedöma efterlevnaden av FFA. Utgångspunkten för vad som ska ingå i en sådan sammanfattning bör enligt

Naturvårdsverket vara 49 § FFA som stadgar att alla mätresultat från den kontroll av utsläpp som behövs för att följa denna förordning eller för att följa det tillstånd som anläggningen omfattas av ska registreras, bearbetas och presenteras på ett sätt som gör det möjligt för tillsynsmyndigheten att kontrollera att förordningen och tillståndet följs.

För varje enskild förbränningsanläggning som omfattas av dispensbeslut enligt 105 § punkterna 2, 3 eller 4 förordningen om förbränning av avfall, eller omfattas av tillståndsvillkor eller föreläggandevillkor som avses i 28, 32 eller 33 §§ samma förordning, ska anges:

Antal överträdelser under året av respektive villkor som angetts i sådana dispensbeslut, tillståndsvillkor eller föreläggandevillkor.

Ovan nämnda reglering avser att säkerställa insamling av de uppgifter som behövs för Sveriges rapporteringsskyldighet enligt art. 51.44 IED. Enligt nämnda bestämmelse i IED ska det bl.a. anges resultaten av kontroller som görs avseende dispensvillkoren. Rapporteringen preciserades enligt tidigare genomförandebeslut i Modul 4, punkt 11.1. 2018 års genomförandebeslut saknar motsvarande krav varför vi bedömer att det är tillräckligt att verksamhetsutövaren anger om anläggningen omfattas av dispensbeslut, tillståndsvillkor eller föreläggandevillkor.

Uppgiften får istället anses omfattas istället av 5 d § vari det bl.a. framgår att miljörapporter som avser förbränningsanläggningar som omfattas av FFA ska innehålla en kommenterad sammanfattning av de uppgifter, utöver vad som anges i bilaga 3, behövs för att kunna bedöma efterlevnaden av FFA. Därutöver följer av 5 § punkten 7 att verksamhetsutövaren i sin miljörapport ska redogöra för de villkor som gäller för verksamheten samt hur vart och ett av dessa villkor har uppfyllts under året.

2.6. Avloppsanläggningar

I EU:s avloppsdirektiv (91/271/EEG) ställs krav på medlemsstaternas avloppsreningsverk. Direktivets bestämmelser har genomförts i svensk rätt genom Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:6) om rening och kontroll av avloppsvatten från tätbebyggelse som ersatte tidigare föreskrifter om rening (SNFS 1994:7) och kontroll (SNFS 1990:14), Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:8) om miljörapport, lagen (2016:412) om allmänna vattentjänster, miljöbalken och miljöprövningsförordningen (2013:251). Syftet med direktivet är att skydda miljön från skadlig inverkan till följd av utsläpp av avloppsvatten. Uppgifterna för efterlevnaden av art. 15 och 17 sammanställs och rapporteras till EU enligt föreskrivna mallar vartannat år.

Tillståndspliktiga avloppsreningsanläggningar som omfattas av Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:6) om rening och kontroll samt

⁴ Art. 51.4 har följande lydelse: 4. "Medlemsstaterna ska meddela kommissionen alla driftvillkor som medges enligt punkterna 1, 2 och 3 samt resultaten av de kontroller som görs, som en del av de uppgifter som ska lämnas i enlighet med rapporteringskraven i artikel 72."

ledningsnät som är allmänna enligt lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster och som är anslutna till en tillståndspliktig avloppsreningsanläggning ska särskilt rapportera de uppgifter som anges i 5 h § och bilaga 6 till miljörapportföreskrifterna.

Uppgifterna som nu föreslås tillkomma har tidigare samlats in genom separata förfrågningar. Uppgifter avseende maximal inkommande genomsnittlig veckobelastning (max gvb inkommande) samlades in första gången i samband med förra rapporteringen till EU och togs då in via separat förfrågan. Inför miljörapporteringen i år har uppgiften lyfts in i SMP och i Naturvårdsverkets vägledning för miljörapportering. Detta som en frivillig uppgift. Eftersom EU-kommissionen kräver att uppgiften lämnas är det emellertid nödvändigt att uppgiften lyfts in i föreskriften och framöver blir obligatorisk för verksamhetsutövarna.

Mot bakgrund av vad som anges ovan bedömer vi att bilaga 6 till föreskrifterna om miljörapport behöver ändras. Vi har därför tagit fram förslag till vissa ändringar av bilaga 6 till föreskrifterna om miljörapport. Som ovan nämnts följer de föreslagna ändringarna av Sveriges rapporteringskrav under avloppsdirektivet.

Ändringarna beskrivs närmare nedan.

2.6.1. Maximal genomsnittlig veckobelastning

Enligt miljörapportföreskrifterna ska verksamhetsutövaren rapportera uppgift om tätbebyggelsens storlek som max gvb, d.v.s. den maximala genomsnittliga veckobelastningen som genereras i tätbebyggelsen. Därutöver ställer EU-kommissionen krav på medlemsländerna att rapportera den maximala genomsnittliga veckobelastningen (pe) som tillförs reningsverket för det givna året. Den maximala inkommande genomsnittliga veckobelastningen syftar på den faktiska, uppmätta belastningen som kommer in till reningsverket under ett år. Naturvårdsverket föreslår att uppgiften framöver ska rapporteras i samband med miljörapporteringen istället för att samlas in genom en separat förfrågan vid ett annat tillfälle.

2.6.2. Dimensionerande kapacitet

I miljörapporten lämnar verksamhetsutövaren uppgift om tillståndsgiven anslutning, men i Sveriges rapportering enligt avloppsdirektivet lämnar Sverige istället uppgifter om dimensionerande kapacitet. Med dimensionerande kapacitet avses organic design capacity⁵.

I samband med rapporteringen till EU görs ofta antagandet att tillståndsgiven anslutning är densamma som dimensionerande kapacitet. Det har vid en jämförelse av data visat sig att dimensionerande kapacitet ibland skiljer sig från tillståndsgiven anslutning varför Naturvårdsverket föreslår att även uppgift om

⁵ The organic design capacity (ODC)²⁴ is a technical parameter that indicates the treatment capacity (in p.e.) of the plant. För närmare beskrivning av definitionen se kapitel 4.2 (s. 24) i <http://ec.europa.eu/environment/water/water-urbanwaste/info/pdf/terms.pdf>

dimensionerande kapacitet framöver ska rapporteras i samband med miljörapporteringen.

3. En beskrivning av vilka alternativa lösningar som finns för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd

De föreslagna ändringarna genomför ändringar i bilaga 2 som avser stora förbränningsanläggningar, bilaga 3 som avser avfalls- och samförbränningsanläggningar och bilaga 6 som avser avloppsanläggningar. Uppgifterna behövs för att avser att säkerställa insamling av de uppgifter som behövs för Sveriges rapporteringsskyldighet enligt IED och Avloppsdirektivet.

Alternativet till ovanstående ändringar är att uppgifterna samlas in på frivillig väg och att bibehålla nuvarande reglering i NFS 2016:8. Detta är i praktiken den enda alternativa lösningen till att besluta om nya föreskrifter. Naturvårdsverket anser således inte att det finns alternativa regleringsmetoder.

Fördelen med föreskriften är att den är effektiv och tvingande. Det är enkelt för Naturvårdsverket att få fram på uppgifterna. Det rör sig även till stor del om uppgifter som tidigare lämnats frivilligt av samtliga verksamhetsutövare. Det är därtill tidsbesparande för verksamhetsutövaren att lämna uppgiften samtidigt som övrig miljörapportering sker och ingen tillkommande informationsförfrågan som avser dessa uppgifter behöver skickas ut och belasta verksamhetsutövaren administrativt.

4. Uppgifter om de bemyndiganden som Naturvårdsverkets beslutanderätt grundar sig på

Naturvårdsverket har ett bemyndigande i 47 a § punkten 1 förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd att i fråga om verksamheter som omfattas av tillståndsplikt eller av ett föreläggande att ansöka om tillstånd meddela föreskrifter om att en miljörapport ska innehålla en redovisning av verksamhetens miljöpåverkan liksom av andra uppgifter som är relaterade till miljöbalkens tillämpningsområde och mål. I punkten 3 samma bestämmelse har Naturvårdsverket ett bemyndigande att meddela föreskrifter om hur uppgifterna i en miljörapport ska redovisas. Bemyndigandet är meddelat av regeringen med stöd av 26 kap. 20 §, 20 a § och 20 b § miljöbalken.

5. Uppgifter om vilka kostnadsrämsiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

De verksamheter som berörs av förslagen är anläggningar som förbränner avfall, stora förbränningsanläggningar och avloppsreningsverk. Därutöver berörs länsstyrelser och kommunala miljönämnder i egenskap av tillsynsmyndigheter samt Naturvårdsverket och även andra centrala myndigheter som nyttjar uppgifter ur SMP.

Som framgår ovan medför föreskrifterna i huvudsak förenklingar och förtydliganden samt krav på att rapportera nya uppgifter. De nya uppgifterna är till stor del av sådant slag att de direkt framgår av gällande tillstånd för verksamheten. Eftersom ändringarna i stort medför en minskning av vilka uppgifter som ska rapporteras in genom miljörapporten bedömer vi att regleringen inte medför några kostnadsmässiga konsekvenser.

Genom ändringarna säkerställs att uppgifter som Sverige har skyldighet att lämna i internationell rapportering inkommer från verksamhetsutövare. Nedan redovisas konsekvenserna för olika aktörer av respektive förslag.

5.1. Konsekvenser för verksamhetsutövare

Föreslagna ändringar i verksamhetsutövarnas rapporteringsskyldighet bedöms inte medföra några direkta kostnader för de berörda verksamhetsutövarna. Regleringen bedöms totalt sett i viss mån kunna minska företagens tidsåtgång och administrativa kostnader. Detta eftersom antalet uppgifter som ska rapporteras i miljörapportföreskriften totalt sett är oförändrat eller minskar för vissa branscher. För andra branscher koncentreras insamlingen av uppgifter till ett tillfälle. De föreslagna ändringarna bedöms inte heller ha effekter av betydelse för ett företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

Vad gäller uppgiften om årlig mängd förbränt farligt respektive icke-farligt avfall är Naturvårdsverkets bedömning att det med enkla medel är möjligt att det är möjligt att ta fram uppgiften genom t.ex. mätning eller beräkning.

5.2. Konsekvenser för tillsynsmyndigheter och centrala myndigheter

Det är tänkbart att nya regler för verksamhetsutövare kan leda till att tillsynsmyndigheterna under en övergångsperiod kan behöva begära kompletteringar i något större utsträckning. Detta bedöms dock vara mindre sannolikt med hänsyn till att det till största delen inte är fråga om utsläppsdata. Förslaget bedöms inte medföra några konsekvenser i övrigt för tillsynsmyndigheterna.

6. En bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Regleringen överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges medlemskap i EU.

7. En bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Ändringarna föreslås att genomföras som en ändringsföreskrift. De reviderade versionerna av bilagorna behöver träda i kraft senast den 1 januari 2020. De uppgifter som behövs för Sveriges rapportering som avser kalenderåret 2019 kommer att samlas in som frivilliga uppgifter i den miljörapporten.

Information kommer att publiceras på Naturvårdsverkets webbsida och andra informationskanaler kommer att användas eftersom det är föreskrifter som berör många verksamheter. Även vägledningen till miljörapportföreskrifterna kommer att ses över.

8. Samråd

8.1. Tekniska regler etc.

Beträffande utformning av och samråd om tekniska regler m.m. har tidigare ändringar av miljörapportföreskrifterna remitterats till Kommerskollegium. Kommerskollegium bedömer i detta fall att Naturvårdsverket inte behöver anmäla rubricerat förslag till kollegiet enligt förordningen (1994:2029) om tekniska regler eftersom det inte innehåller några krav på produkter. Kommerskollegium har även gjort bedömningen att förslaget inte omfattas av anmälningsplikt enligt förordningen (2009:1078) om tjänster på den inre marknaden.

8.2. Remiss

Föreskrifterna remitteras till ett urval kommuner, länsstyrelser, centrala myndigheter, branschorganisationer och konsultföretag. Vi har bedömt att det inte funnits behov av samråd i annan eller tidigare form, med hänsyn till förändringarnas förhållandevis enkla art samt det faktum att flertalet krävs till följd av 2018 års genomförandebeslut och uppföljningen av Sveriges rapportering med anledning av avloppsdirektivet.